

Tanfolyam az új adórendszeréről

A Pénzügyi és Számvetési lalkozó szakemberek, a Főiskola felkészítő tanfolyamot szervez vállalati, szövetkezeti szakemberek számára, hogy megkönnyítse az általános forgalmi adó-rendszerrel, illetve a személyi jövedelemadó-rendszerrel kapcsolatos ismeretek elsajátítását. Az októberben kezdődő tanfolyamokon külön szerveznek oktatást a vállalatvezetők, a pénzügyekkel fog-

lalkozó szakemberek, a számvittel, az adóigazgatással foglalkozók és a számítástechnikai tevékenység-ellátók számára. Már mintegy 50 ezren jelentkeztek a tanfolyamokra, s az iskolán a további igényektől függően újabb csoportokat is indítanak. Úgy tervezik, hogy a néhány napos tanfolyamokat december végéig megtartják.

Félmilliárdos fejlesztés

Baranya, Bács-Kiskun és Tolna megye ellátásán javító, több mint félmilliárd forintot fejlesztést kezdeményezett a Pécsi Pannónia Sörgyár. Az importsörök hazaváltó helyettesítését is segítő program megvalósításához a Magyar Hitel Bank nyújt jelentős kölcsönt, a kormányzati szervek pedig a termelés bővülésének mértékében forgalmi adóengedménnyel segítik a hitel törlesztését. Az 1996-ig szóló hosszú lejáratú hitelszerződést hétfőn írták alá.

A Délép ma

A Délépnél az év elején két szálon indult meg a cselekvéssorozat, hogy a vállalatot abnormális helyzetéből egy normális állapotba fordítsák át. Elsőbbséget a pénzügyi rendezés kapott. Az alaphiány és a veszteségek kiegyenlítésén múltott a vállalat léte vagy esetleges megszűnése.

tól, hogy a Délépnél az I. félévben 10 százalékkal csökkent a termelékenység?

— Ez mindenesetre nem megnyugtató érzés. Elsősorban az ipari termelékenységünk területén több nagyságrenddel lett kevesebb a munkánk. Ezt az élömlenékességünk területén is követnie kellett volna. Hogy ez mégsem következett be, azt magyarázza: sok munkánkban nagyon nagy lemaradásaink voltak, s ezek ledolgozásában, illetve egyáltalán elvégzésében a munkások tömegére elengedhetetlen szükség van. Másik feladatunk, hogy az improduktív fizikai dolgozóink produktívá tételét megoldjuk. Ezen a területen radikális lépéseket a jövő év elejére tervezünk.

bizakodik abban, hogy a rendezéshez az I-es telepről és a házgyárból semmit sem kell majd eladni.

A gazdálkodás racionalizálásának része a II-es telepről való kivonulás. Ennek során nagy kapacitások kerülnek át az I-es telepre. Az átköltözés novemberre fejeződik be. A lakatosok már az új helyükön dolgoznak. a vasbetonszerelés összevona is tart már. Dolgoznak a beton-előregyártó üzem áttelepítésén. Egy-két termék fejlesztését elvégezték már, de ez természetesen még nem egyenlő az átfogó produktum korszerűsítésével. Még ebben a hónapban döntést szűlelik a hosszú távú vállalati fejlesztési koncepcióról.

Több kisebb újdonság is van a Délép háza táján. Például vékony vasbetonból billenőajtós garázst kezdtek gyártani, amely iránt éledezik a kereslet. Ez a gyártelepen 26 és fél ezer forintért vásárolható meg. Egyszerű, siklemez alapot igényel. Ez a munka- művelet a mostani anyagáron megoldható ötezer forintból. A telekárat és a szállítási költségeket kell kalkulálni még. Máris komoly kereslet mutatkozik a garázsújdonság iránt. Fából készült szerszámdobozokat is gyártanak. Ezeket is jegyeznek újdonságaik között. Elkezdik a sérült panelek értékesítését és áttervezését a kerti házakhoz. Szakemberek most azon dolgoznak, hogy a tölük vásárolt „apróságokhoz” kevésbé 2-3 éves hitelt is kaphassanak.

— Nem aggasztja Kört-velyessy Péter vezérigazga-

Böle István

Olasz szemmel – szegedi környezetben

Beszélgetés a savonai L'Unita-fesztivál igazgatójával

Energikus, gyors mozgású férfi Giancarlo Berruti, az Olaszországban levő Savona L'Unita-fesztiváljának igazgatója. Az elmúlt napokban több mint egy héten át — kis olasz küldöttség vezetőjeként — Szegeden tartózkodott, viszonzva az itteniek látogatását. Mint annak idején hírt adtunk róla, július 3—19-é között a Csongrád Megyei Vendéglátó Vállalat éttermet üzemeltetett az Olasz Kommunista Párt központi lapja, a L'Unita savonai fesztiválján.

Giancarlo Berruti 1962-ben lépett be az OKP-ba. 1969 óta tagja a párt savonai városi vezetőségének, három éve pedig az OKP Savona Megyei Bizottságának titkárságán dolgozik, természetesen társadalmi aktivistaként. Ugyanílyen formában igazgatója az itteni L'Unita-fesztiválnak is

— Idén a savonai volt a fesztivál országos központi rendezvénye. Így természetesen a mostani méreteiben nagyobb, tartalmában gazdagabb, változatosabb volt a korábbiaknál. Megrendezték — egyebek között az olasz filmek fesztiválját, ami rendkívül nagy tömegeket vonzott. Emellett természetesen politikai viták, fórumok, más jellegű kulturális rendezvények is szép számmal szerepeltek a programban.

— A fesztivál megrendezése természetesen hatalmas munkát ró az OKP-ra. Legfőképpen pedig a párt társadalmi aktivistáira. Savona megyében tízezer párttag él. A függetlenített párt-

munkások száma viszonylag igen kevés. A városban mindössze kettő, a megyében hat. Így érthető, ha az áldozatkészségnek, az anyagi ellenszolgáltatást nem váró, nem igénylő aktivitásnak rendkívül nagy a szerepe. Jómagam például vasúti alkalmazott vagyok. De aktivistáink sorában az olasz társadalomnak szinte minden rétege megtalálható — a Szegedre érkezett kis küldöttségben is: a villanyszerelőtől a kikötői munkásig az egészen a nyugdíjasokig.

— Az olasz (egyben a savonai) kommunistákat mi foglalkoztatja elsősorban napjainkban?

— Ha szabad így mondanom, az elemzés, az önvizsgálat időszakát éljük. Magyarországon is közismert: a nyugati világ legerősebb kommunista pártja, az OKP szavazatokat veszített a legutóbbi választásokon. (Mintegy három százalékot.) Kereszünk a visszaesés okát. Nem vagyunk könnyű helyzetben. Nehéz tisztán látni a bonyolult körülmények között. Egyik ok minden esetben, hogy a fiatalok arányszáma csökkent az OKP-ban, ezzel együtt jelentkezik bizonyos mérvű „előregedés”. A sorból kiesettek helyére nem (vagy csak kisebb számban) lépnek újak. Elgondolkodtunk rajta, hogy is volt korábban? 1945-ben, amikor megdöntöttük a fasizmust, véget ért a háború, volt nagy cél, amely mozgásba hozta az embereket, köztük legfőképpen a fiatalokat. A vietnami háború elleni tiltakozás, protestálás is nagy mozgató,

elkesztő és szervező erő volt az OKP-ban is. És most? Hirtelenjében nem tudnék megjelölni olyan célt, amely hasonló intenzitású hatást fejtené ki a tömegekre, bennük az OKP tömegeire. — Mindenesetre: nem térünk ki a problémák elől. Bátran szembenézünk a gondokkal, ellentmondásokkal. Erőt ad az is, hogy az OKP sokszor került már működése során nehéz — olykor kifejezetten válságos — helyzetbe, mégis eddig minden alkalommal sikerült kilábolnia a bajokból, új erőre kapva növelni, erősíteni tömegbefolyását.

— Magyarországi tapasztalataik?

— Egy nyitott országgal találkozunk. Sok tekintetben jóval nyitottabban, mint amilyenre ideérkezésünk előtt felkészültünk. — S habár az itteni munka (az olasz hét lebonjolása) nagyon igénybe vett mindannyiunkat, ezért kevés idő maradt Szeged tüzesebb megismerésére, de az így szerzett impressziók igen kedvezőek. Rendezett a város, a belváros házai jó állapotúak, sok a virág, igen barátságosak az emberek. Amikor egy-egy üzletben megtudtuk rólunk, hogy olaszok vagyunk, valóságos elhalmozott bennünket szeretettel.

Giancarlo Berrutitól azzal váltunk el, hogy hangsúlyozta: igen jól érezték magukat Magyarországon, Szegeden, kellemes élményekkel, benyomásokkal gazdagodva, új barátságokra szert téve utaznak vissza hazájukba.

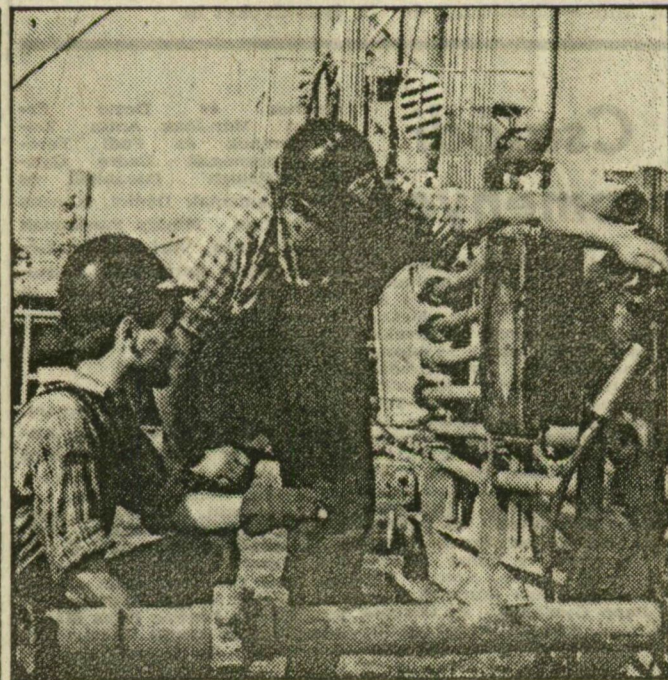
P. Z.

Élelmiszer-gazdasági program

Az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezetének központi vezetősége hétfőn ülést tartott. A testületet Villányi Miklós mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszteriumi államtitkár tájékoztatta a kormány munkaprogramjának mellékleteként elkészült élelmiszer-gazdasági programról.

Az élelmiszeripari vállalatoknak azzal kell számolniuk, hogy a jövőben növekszik a hazai termékértékesítés is. A termékek minőségének és árának differenciálódása miatt növekedhet a vállalatok közötti harc a piacért.

A vitában felszólalók az új munkaprogramhoz kapcsolódva azt hangsúlyozták, hogy az alapjában véve teljesíthető, ám — véleményük szerint — néhány pontja újabb intézkedést igényel. Többen szóvá tették, hogy az üzemek elhasználatott gépeinek cseréje és felújítása sok esetben nehézségekbe ütközik. A sütőipar gondja például, hogy nincs megfelelő hazai gyártású korszerű kemence. A műszaki fejlesztéssel más élelmiszer-feldolgozó iparág is küzd még több, jobb gépet kérnek a gépipartól. A húsipar képviselői kifogásolták, hogy a húsaruk minőségének javítására jobb takarmánnyal kellene ellátni a mezőgazdasági nagyüzemeket

FÖLDGAZT TALÁLTAK. A Kisalföld déli részén régóta keresik a feltételezett földgázmezőt. Vas megyében, Celldömölk környékén, a Kemenesháton is, több fúást végeztek már a 60-as években. A Kőolaj- és Földgázüzemi Vállalat gellénházi üzemének kútfúrói most Celldömölk határában földgázra bukkantak: rétegvizsgálat közben, az 1950 méter mély kút, termelésbe indult. A szakemberek rövidesen megkezdik a földgázmező kiterjedésére vonatkozó kutatásokat

Nem boszorkányság!

Ismerem-e T. J.-t, kérdezi az egyik ismerősöm. Agitál, hogy nem ártana. Biokertész, és csodákat művel a tanyáján. Foglalkozása: matematikus. Napokon át hivogatom a munkahelyem, hiába. Görögországba utazott, tanulmányútra.

Egy reggel sikerül becsalogatni a szerkesztőségbe. A kérése felér egy pofonnal, szeretné ugyanis megőrizni az inkognitóját. És azt is tudomásomra hozta, hogy nem örülne, ha Tiszajenőn, a tanyájukon felkeresném őket. T. J. mesél, két órán át. Képzletünk pedig nekirugaszkozott.

Állunk az öreg szilvafa alatt. Nincs sok termés rajta, de az a kevés egészséges.

— Kóstolja meg! Nem permetes, nyugodtan eheti. Ebből a kertből a rézgálic kivételével minden vegy-

szert számítottunk. Ez a szilvafa a kedvencem. Még a szüleim ültették évtizedekkel ezelőtt, és soha nem termelt. Ki akartam vágni öt évvel ezelőtt, amikor az enyém lett a tanya. Végül is nem tudom, miért könyörültem meg rajta. Természetesen az idő tájt bújtam már szakirodalmat, tagja lettem a budapesti bioklubnak is. Kaptam néhány jó ötletet. Valami vírusos nyavalya kerülgetheti az én fátam, a csodaszert pedig a komposzt. Két év múlva elkezdett teremni. A meggyfának, az almának és az őszibaracknak szintén nagyon jót tett az általunk készített szerves anyag, melyet háztartási hulladékból, papírból, gallyakból, égetett csontból, fahamból nyertünk érlelés után. A komposzt hatására eltűntek a molylak, megszűnik a lisztharmat, a vírusfertőzés.

Bolladozunk a hagyma, a sárgarépa, a burgonya, a káposzta, a lóbab, a paradicsom és a zeller között. Minden sorban más és más.

— Véletlenül?

— A növények egymást védik a kártevők ellen. Kitűnő párosítás például a kukorica, a bab, a tök. Védőnövénynek számít a torta és a lilium. Csak táblás ültetés esetén üthet be a ménkö. Nem nagyon tudtuk például megoldani a burgonya védelmét. Permeteztük ugyan csalán- és varádcisfűvel, de kénytelenek voltunk a bogarak gyűjtéséhez is folyamodni. Egyébként a gyógynövények is jót tesznek a kertnek. A

szurlót például be lehet vetni a gombabetegség ellen, a cickafark, a csaláné, a bodza egyéb fertőzéseket szüntet meg.

— Mi készítette a biokertészkedésre?

— Engem félelemmel tölt el a vegyszerdömping. Sokszor el sem olvassuk az utasításokat. Általában nagyobb töménységben használjuk a permetezőszereket, és a várakozási időt sem tartjuk be. Ezért idegenkedtem a piacon vásárolt zöldségektől, gyümölcsöktől. Úgy gondoltam, az öröklt tanyánkon megpróbáljuk mérleg nélkül. Most már piacra is jut a termésből. Sárgarépából, sütőtököl, száraz babból van feleslegünk.

A búza, a rozs az árpa sem hiányzik a kertből. Sejten, hogy T. J.-ék a biokertészkedés mellett a reformtáplálkozás hívei is.

Faggatom a vendégem, hogyan élnek. Kávét nem isznak, gyógyszereket nem szednek. T. J. az utóbbi öt évben egészségesebb, nőtt munkabírása, javult a közérzete. Hirtelen megszólal:

— Csodabogaraknak néznek bennünket, idegenkedve figyelnek az emberek a szemük sarkából. Pedig jó volna, ha követők akadnának.

Délfelé jár az idő. Megkérdem:

— Ma mi lesz az ebédje?

— Ne nevelsen! Itt van a táskában, kukoricás rizs. Óhajtja a receptjét? Végy egy deci rizst, három deci csemegekukoricát, egy paradicsompaprikát, sót, zelleret, paradicsomot, picit sót. A fentieket megpároljuk, nyersen sajtolt olajba hempergetjük. Majd uborkás, paprikás, paradicsomos salátát adunk hozzá.

Nem kezdtünk el nagyokat nyelni, úgy látszik, a mi gyomrunk már csak a marhapörköltre, a rántott szeleltre kordul meg.

Bodzsár Erzsébet